

2017-Anul tribuniștilor memorandiști (IV):

**Este aproape imposibil să ne închipuim o lume fără hârtie – regina istoriei!
Cultura jurnalistică ..., conturează zilnic conținutul ziarului!**

Prin lectura articolului „O varietate”, directorul fondator al cotidianului Tribuna - scriitorul Ioan Slavici - creiona multitudinea relațiilor ce se nasc în colectarea știrilor și traseul pe care ele ajung înapoi, la publicul cititor; astfel justifica prezența în paginile publicației a rubricii „Variatăți”, o rubrică cu știri din întreaga lume. Înșiruirea de posibile știri cu care se confruntă un jurnalist în fiecare zi este bogată și - de multe ori - repetitivă. Nimeni nu și-ar fi putut imagina în sec. XIX-XX, că lumea ar putea exista fără presă: „Șirul noutăților zi cu zi, (...) se va urma cât va mai fi pe lume om și peană și hârtie și tipar”.

Lucrarea „Un regal pentru regina istoriei – Hârtia o elegie – Hârtia este cheia ce ne deschide tainele lumii, iar civilizația prezentului îi datorează aproape totul. Fragilă, vremelnică, dar nepieritoare! Să ne imaginăm, doar pentru o clipă, că toată hârtia ar dispărea. Am pierde oare ceva? Am pierde totul!” a apărut în 2014, fiind o traducere în limba română, după lucrarea lui Ian Sansom: „PAPER AN ELEGY”. Interdicția „Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor”, ne obligă să reproducem doar mesajul autorului, Ian Sansom, tipărit pe manșetele copertii lucrării:

«Nu sunt pădurar, dar sunt fără îndoială un copil al pădurii, un obișnuit al crângurilor întunecate și al desigurilor verzi. Lemnul este combustibilul meu: chiar în această dimineață am venit acasă cu două topuri de hârtie pentru copiator, două notesuri, câteva plicuri, cinci creioane HB, câte un exemplar din Belfast Telegraph, Daily Telegraph, The Guardian, The Times, Daily Mail, The World of Interiors și Boxing Monthly. Și mă dusesem la magazin doar pentru câteva

timbre. Eu consum hârtie în cantitate mai mare decât orice alt produs, inclusiv mâncare. Sunt un omnivor al hârtiei. O devorez – sub orice formă, de oriunde ar fi. Sau aproape de oriunde. Nu de mult, la Londra, am intrat aproape fără să-mi dau seama într-una dintre elegantele papetării Smythson, de pe Bond Street, unul dintre acele magazine în care angajații arată mai bine decât clienții, care oricum arată mai bine decât toți cei pe care i-ați întâlnit vreodată, unde există paznici la intrare, iar o casetă de birou din piele cafenie vă poate ușura de 1500 de lire sterline, agendele pot fi inscripționate cu litere aurii, după dorință, de unde, sincer vorbind, nu mi-aș permite să cumpăr nici măcar o cutie de creioane. (...) nu ne vom mai sufla nasul într-o batistă de hârtie. Vom uita de formele pentru briose și de cartoanele pentru prăjituri. Și de cărțile de vizită. Nu vom mai avea nici facturi, nici bănci, nici companii de asigurări. Nici societăți de investiții. Poate doar puțină industrie și un rudiment de administrație guvernamentală. Și puțină lege și ordine. Dar categoric, nu vom mai fuma țigări, nu vom mai folosi șervețele umede, ne vom oferi cadouri neîmpachetate, nu vom mai trimite felicitări de Crăciun și nu vom mai aprinde artificii ... De fapt, este aproape imposibil să ne închipuim o lume fără hârtie!»

Recomandăm iubitorilor de carte și presă această lucrare. Militând în introducere pentru „Respectul pentru hârtie”, menționăm câteva titluri din „Cuprins”: „Un miracol de o impenetrabilă complexitate”, „Un lemnăriș”, „Victimele bibliomaniei”, „Ornamentațiile pentru fațada iadului”, „Sufletul publicității”, „Gândire constructivă”, „Secretul e hârtia”, „O minunată terapie pentru minte și trup”, „Legitimationspapiere”, „Cinci foi rămase”, „Golul din hârtie”. Cartea - o concepție Baroque Books&Arts - este o lucrare valoroasă atât în conținut cât și pentru promovarea hârtiei eco-responsabile. Firma Antalis – liderul european în distribuția de hârtie și materiale destinate ambalării - a asigurat, pentru editarea lucrării, hârtie reciclată, un produs natural biodegradabil și perfect reciclabil (de încă 7 ori); inserând în această lucrare și o hârtie lucrată manual ce „conține iarbă, petale de flori, ace de brad, cafea, fibre de mătase și de bumbac” ne-a demonstrat ce poate face o moară de hârtie!

Puțini mai știu că și pe meleagurile sibiene exista o moară de hârtie ...

Puțini știu că - încă - în Galeșul Săliștei funcționează ultima moară pe apă din județul Sibiu!

Lecturând lucrarea putem construi o nouă viziune asupra unui viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat; nu peste mult timp vom putea să redescoperim bibliotecile locale – inclusiv biblioteca județeană ASTRA - ca „Muzee ale Hârtiei”.

Hârtia propriu-zisă riscă să devină istorie materială sau tehnologică, un simbol „sacru” și „de lux” al unei epoci istorice de progres material și spiritual al omenirii.

Jurnalismul nu a putut fi conceput fără hârtie, cele mai mari probleme apărute - în timp - fiind legate de conceptele care-l guvernează. Astăzi, în toate manualele de jurnalism se prezintă

modul în care cei care controlează presa respectă conceptele de adevăr, onestitate și virtute în condițiile în care obiectivele reale ale oricărei afaceri sunt profitul și/sau promovarea!

În prezent – în Occident – corporațiile au preluat de la proprietarii individuali ai ziarelor conducerea efectivă a publicațiilor, de regulă acestea sprijinind partide politice și exercitând o presiune constantă privind politica redacțională și de publicitate a ziarului. Reducerile de costuri, maximizarea profitului dar și politica de publicitate sunt obiectivele prioritare ale proprietarilor publicațiilor, toate acestea reflectându-se în conținut, calitatea știrilor și a editorialelor.

Cultura jurnalistică a echipei redactorului șef conturează zilnic conținutul ziarului, selecția „interesant” sau „plictisitor” fiind orientată după un ghid nescris de principii deontologice; acest „ghid” definește profilul moral al publicației, membrii redacției urmărind după propriul „instinct” publicistic evenimentele și transformând știri banale în informații senzaționale sau spectaculoase. Procesul de redactare al fiecărei știri ține de talentul redactorului și modul în care acesta utilizează cuvintele în realizarea unei relatări atractive și pe înțelesul cititorului. Publicațiile ce aderă la practicarea „jurnalismului de titlu”, organizează informațiile sub titluri „senzaționale”, foarte atractive pentru cititor; realitatea prezentată în acest tip de jurnalism este la limita extremelor: alb sau negru, respectiv corect sau greșit!

Ținta fiecărei publicații o reprezintă cititorul, fiecare subiect al unui articol adresându-se unui grup anume.

Noi – cititorii - suntem diferiți, iar gusturile noastre sunt diferite.

Principala problemă a oricărei publicații - în toate vremurile - a fost și a rămas permanent: anticiparea acestor preferințe!

În zilele noastre sondajele de opinie, experiența jurnaliștilor și o anume cunoaștere „empirică” a nevoilor publicului cititor (în baza reacțiilor la articole, a telefoanelor primite, a plângerilor și altor factori) reprezintă tot atâtea moduri în care publicația își definește relația cu valorile cititorilor. (va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2017-anul-tribunistilor-memorandisti-iv-este-aproape-imposibil-sa-ne-inchipuim-o-lume-fara-hartie-regina-istoriei-cultura-jurnalistica--contureaza-zilnic-continutul-ziarului-123096.html>.

În: *Tribuna*, 22 ianuarie 2017.

